

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndc/18/2020
Identifikačné číslo spisu:	1217218078
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1217218078.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Východoslovenská vodárenská spoločnosť a. s., so sídlom v Košiciach, Komenského 50, proti žalovanému T. V., bývajúcemu v K., t. č. v M., zastúpenému JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., advokátom v Bratislave, Nezábudkova 22, o zaplatenie 855,10 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 18Csp/123/2017, o návrhu žalobcu na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu žalobcu na prikázanie sporu vedenému na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 18Csp/123/2017 Okresnému súdu Michalovce n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu žalobcu na prikázanie veci Okresnému súdu Michalovce (č. l. 158 B spisu) z dôvodu vhodnosti (podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „CSP“). Návrh odôvodnil žalobca tým, že žaloba bola podaná na Okresný súd Bratislava II z dôvodu, že žalovaný mal v územnom obvode súdu trvalý pobyt. V súčasnosti sa žalovaný ako osoba s ŤZP lieči a zdržiava v M.. Žalobca má svoje sídlo v Košiciach. Cestovanie na pojednávanie do Bratislavy je nehospodárne tak pre žalovaného, ako aj pre žalobcu. Taktiež nehnuteľnosť, do ktorej bola realizovaná dodávka vody z verejného vodovodu a odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie, sa nachádza v M..

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k návrhu na prikázanie veci (č. l. 173 spisu) uviedol, že s návrhom žalobcu nesúhlasí, pretože u neho pretrvávajú dôvody pre pokračovanie konania na Okresnom súde Bratislava II.

3. Podľa § 39 ods. 2, 3 CSP, na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresnému súdu Bratislava II) a súdu, ktorému sa má vec prikázať (Okresnému súdu Michalovce). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom najvyšší súd.

4. Najvyšší súd príslušný rozhodnúť o tomto návrhu na prikázanie sporu (§ 39 ods. 3 CSP) preskúmal

vec a dospel k záveru, že návrh žalobcu na prikázanie sporu nie je dôvodný, a preto mu nebolo možné vyhovieť.

5. Prikázanie (delegácia) z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú. Vzhľadom na charakter delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

6. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov subjektov na oboch procesných stranách, pričom na pomery subjektu, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné subjekty konania. Pri tom všetkom treba mať na zreteli výnimočnosť inštitútu delegácie sporu.

7. Skutočnosť, ktorou žalobca odôvodnil vhodnosť ním navrhovanej delegácie sporu, nevykazuje charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné jeho návrhu vyhovieť. V danom prípade sú z pohľadu žalobcu dôvodom na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti skutočnosti na strane žalovaného, ktorý ako osoba s ŤZP sa lieči a zdržiava v M., ako aj na strane žalobcu (jeho sídlo v Košiciach). K čomu najvyšší súd uvádza, že miesto pobytu strany, resp. faktické zdržiavanie sa niektoej zo strán mimo obvod súdu, nepredstavuje výnimočný dôvod, ktorý by opodstatňoval zmenu zákonom stanovenej príslušnosti súdu. Taktiež zdravotný stav niektoej zo strán sporu, resp. jej schopnosť zúčastniť sa osobne súdneho procesu, či za účelom dostavenia sa na súd musí strana v konaní prekonávať väčšie vzdialenosti, či vynaložiť vyššie výdavky, nie je výnimočným dôvodom, ktorý by opodstatňoval zmenu zákonom stanovenej príslušnosti súdu. Strana sporu má právo zvoliť si v konaní zástupcu oprávneného na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana sporu (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP). Treba mať na zreteli tiež ustanovenie § 104 ods. 1 CSP, podľa ktorého procesný úkon, ktorý by súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami alebo ktorý v jeho obvode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný súd. Rovnako treba zohľadniť, že súd môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti sporu uložiť strane, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný (§ 195 ods. 3 CSP). Okolnosti, ktoré žalobca uviedol vo svojom návrhu na delegáciu sporu z dôvodu vhodnosti sú v civilnom sporovom konaní skôr bežné, a nemôžu byť bez ďalšieho dôvodom na prikázanie veci inému súdu. Akceptáciou takehoto návrhu by došlo k negovaniu procesných ustanovení zákona upravujúcich vecnú a miestnu príslušnosť súdov, pričom najvyšší súd bol povinný brať na zreteľ aj skutočnosť, že žalovaný s delegovaním sporu inému súdu výslovne nesúhlasil.

8. Vzhľadom k uvedenému dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu nevyhovel.

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.